

En smuk
Kjærligheds-Bise.

Mit Hjerte til en Svensk jeg gi'er,
Til ham og saa til ingen Fler';
For ham bær jeg blot Krandsen
Dg træder Brudebåndsen.
En Riddersmand fra Sverrigs Land
Blot han skal faa min Tro, min Haand.

2. Saa sjon i Fædres Hal
Stod Hildegard i Varsfidal;
Hun sytten Aar knapt fyldte
Dg Glædens Sol forgyldte,
I Skjønhed hun ei Lige fandt,
I Mod hun Manden overvandt.

3. Hun var saa varm saa rød om Kind;
Men kjølig, som en Nordenvind
Mod alle Dalens Sonner
Dg deres Frierbonner.
En deilig Mand fra Sverrigs Land
Blot han skal faa min Tro, min Haand.

4. Net saa min Datter, hold dig stærk;
Thi Tid og Venten gjør dig spak.
Den du har givet Kurven,
Bli'er engang viet med Sorgen,
Dg Enke bliver hun tilslut,
Dg Sorgen lever hende ud.

5. Saa meente Moderen som sat
Udi en Braa og strøg sin Kat;
Men Arnold selv den glade,
Den trygge Fader sagde:
"Naar reite Manden staar for Dør,
Jeg holder Bryllup men ei før."

V box 25:721

6. Saa gif da Vaar og Sommer om:
Men snart den kjolne Hosten kom
Ei Friere anlende,
Dg deres Hjerter brændte.
Enhver som kom han fik en Korg,
Dg drog sin Bei med Dval og Sorg.

7. En Dvæld, da Strøm i Dalens Skjød,
Da Sne og Regn fra Himlen flød,
Da hør's paa Døren klappe
En Ridder i en Kappe
Dg gjennemblød fra Taa til Top
Dg raaber høit: Luf op! Luf op!

8. Snehvide Ganger knyser glad,
Den agter ei det folde Bad,
Da blev der Varm i Huset
Dg Arnold selv med Lysset
Ledfager ind sin nye Gjæst
Dg raaber: Mads! tag Ridd'rens Hest.

9. Lad Steifner staae, giv hannem blot
En Kappe Korn om det er godt.
Hør Storm og Uveir rase;
Dp Arnold tænd en Brase!
God Aften skjønne Jomfru fin,
Saa talte Ridderen og steg ind.

10. Da Gjæsten lagde Rappen af,
Stor Glands det da i Salen gav
Af Perler, rige Fryndser
Dg speileblante Pandser,
Var prydt med Ordner udaf Gulb,
Som Himlen er af Stjerner fuld.

11. Da Hildegard fik se hans Skif,
Hans Bægning og hans hulde Blif,
Som lyste af hans Die,
Skjøndt hævet mod det Høie.
Af ukjendt Sorg hendes Hjerter slog,
Dg Kinden brandt og Munden lo.

12. Ja Hildegard kom saa varm, saa rød
Med Velkomst-Bæger og Gjæsten bød,
Med Viin fylbt i Pokalen
Hun træder ind i Salen,
Der hendes Die mødte hans,
Stod Pigen skjon i Ungdoms Glands.

13. Hør Arnold! jeg dig driffe til,
Din Gjæstfrihed jeg prise vil,
Din Skjonhed jeg vil love
Dg Vinens skjønne Gave;
Men Kronen dog din Datter er,
Dg hende jeg til Brud begjær.

14. Jeg er en Mand af Gaard og Grund
Min Bygning staar i Ddins Lund,
Mit Huusfolk ere mange,
Dg Arme har jeg lange,
Svensk er jeg, see kuns paa min Dragt,
Dg Sverrig har ei to som jag.

15. Lys! sagde gamle Arnold da,
Den Sag er værd at sove paa;
Se Biseren strider til tolv
Bed Nattetider, kom
Fremmed lad os sove, kom!
I Morgen tales vi derom.

16. Herom vi tale ikke meer,
Engang jeg be'r men ikke fleer.
Godnat da Gjæsten sagde
Sin Haand i Arnolds lagde;
Men byttet først et venligt Blif
Med skjønne Datteren da han gif.

17. I Søvne Arnold springer op,
Han synes at han hør Hallop,
Han hør en Røst, som raaber:
Se der er to som haaber,
Se! der er hun, se der er han,
Dp! tag dem Arnold om du kan.

18. Den gamle Arnold søge vil,
Han søger, men ser ingen til,
Ei Hesten, nei desværre,
Ei heller Hestens Herre.
Forstrækkeligt! Hildegard hun er
Forsvunden, er ei mere her.

19. Men se, hvad laa paa Gjæstens Bord,
En Kunstbibel af Juveler gjort
Saa kunstig, som var drevet,
Dg derpaa stod der skrevet:
"Tak Arnold for en gjæstfri Nat,"
Saa mærkte han, hvor det var fat.

20. Da Sol opsteg saa gif en Tal',
En sælsom Tal' i Barsfidal,
At man ser Ddin ride
Med Hildegard ved sin Side
Saa rød som Ild, og rundomkring
Ved Kjemperen utallig Ring.

21. Om det var Ddin eller hjem?
Men Hildegard kom aldrig hjem,
Fast Fa'er og Mo'er de græde,
Dg Ddin ei kunde forlebe;
Men sent en Aften, da stumt det blev,
Den gamle Arnold fik et Brev.

22. En Hilsning ifra Nordens Brud:
Nu bær jeg Guld og Silkestrud,
Jeg har vel hundred Terner,
Dg Mand som Sol blandt Stjerner,
En Svea Konge er min Mand,
Dg Sverrig har ei To som han.

Christiania. Tiltjops hos J. P. Lorenzen, Østregade
No. 34, ved Siden af Conrad Langaard.